

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Nulli conspectis ad terram motibus ibat.

C A P V T

VIII.

ET tum forte gemens cunctorū criminā Noē
Inflexis stratus genibus cū supplice planctu
Mundanis veniam mundo nolente petebat,
Quum subito clausis foribus tamen aliger intrat
Conspicuus claro resplendens nuncius ore.
Horrescit visu tanto perterritus heros:
Mortalisq; oculus fulgorem ferre supernum
Vix valet: & pauidi detorquent lumen vultus.
Ille salutiferis primum mulcere timentem
Agreditur verbis, cœlicq; exponere iussus.
Hæc per me summus pelagi terræq; creator
Imperat ut primum concessa pace quietus
Excipias: nostrisq; fidem des optime verbis.
Insperata quidem cunctis sententia lœti
Imminet: hanc solus sed enim tu euadere cladem
Et præscire potes: nam te calcata voluptas
Iampridem rectum toto disreuit ab orbe.
Vnica sed quoniam sæuo te excludere lœto
Forma modusq; potest: tantos euadere casus
Qualiter incipias, paucis ex ordine fabor.
Gen. 6. Finis erit rerum permisſis vndiq; lymphis:

Atq;

Atq; relaxata vastabitur orbis abyssō.
Nunc agē congestis crescat fortissima lignis
Machīna, quę surgēs fluctus superenatet omnes:
Tercentum cubitos per longum ducta tenebit
Bisquīnis late claudetur, bisq; vīcenis
In trīginta illi constabit culmīnis altūm,
Trīstegaq; hic facies, simul & cōnacula in illīs
Cuiusq; asseruans animalia plurīma formāe:
Queis statuēs varijs discreta cubilia cellis,
Tum ne rīmosi com pagum forte meatus
Accipiant īnīmicū īmbrem, memor esto linire
Iuncturas laterū, pigrumq; infunde bitumen.
Taliter effētam quum consummaueris ædem,
Protinus ingredere, ac mūdum dīmitte cadentē,
Exclusit quem culpa frequens, includere clades
Incipiāt: circumq; fremant te sospite mortes.
Quinetiam lateris sociām succedere tecto
Et cum coniugib; natos ītrare iubeto.
Tuq; secundus eris deleti germinis auctor:
Vt te post prīmū repleatur terra parente.
Sed quia perfecto diuinis virib; orbe
Post operis finem, post leges, postq; sacrata
Sabbata, formari quidquā non conuenit ultra:

f 2 Ne penitus

Ne penitus cessans intercidat omne creatum,
Spirantum è cunctis pecorū, celerumq; volucrū
Syluarumq; foris, iumentorūq; potentum:
Vel quę per tractos reptant labentia motus:
Bina cape; & tecum claustro victura reconde:
Sic tamen ut proprios teneant sua vincula sexus,
Vnde genus rursum tellus implenda resumat.
Nec timeas ne forte feros animantia motus
Seruent, aut solitis presumant rictibus iras:
Fœdus erit cunctis quę discordantia profert
Per varios natura modos: & pace fideli
Parebit iussis quidquid cōcluseris illuc
Serpentis tantū semper figmenta caueto:
Vertice submisso blandum licet ille trisulcis
Finixerit abscondens per dulcia sybila Linguis
Immortale odium: nec quidquam si sapis illi
Credideris, blando sermone infidus inescat.
Nam quicunq; semel lædendi quęsijt artes,
Hic semper suspectus erit: penitusq; cauendū est
Ne iam mentito cōiungat fœdera prudens.
Tu post exemplum iussis seruire memento.

Caput